CLASAMENTUL GOLGETERILOR

5 GOLURI : Circiumărescu („U" Craiova) — 1 pen., Iancu (Farul), Mureșan II (A.S.A.), Oprea („U" Cluj) — 1 pen., Petescu (U.T.A.) — 1 pen., Oaidă (Progresul).

2 GOLURI : Martinovici („U" Craiova), Pircălab, Lucescu (Dinamo București), Dumitriu III (Steaua) Kraus (F. C. Argeș), Axente (U.T.A.), Raksi (A.S.A.) D. Ene (Dinamo Bacău), Tufan (Farul), Mustățea („U" Cluj), Sfirlogea, Dembrovschi (Vagonul), Cuperman (Politehnica), Achim, Peronescu (Jiul), Matei (Progresul), Grozea (Petrolul).

1 GOL : Pexa, Crețu, Uifălenau, Bungău, Coman, O. Ionescu („U" Cluj), Tătaru II, Pantea, Voinea [illegible], Boroș, Chivu, Macavei I (Vagonul), Dumide (U.T.A.), Lupulescu, Goleac (Politehnica), Suciu, Kun I (Crișul), Rug.ubej I, Nedelcu, Dembrovschi (Dinamo Bacău) Pîrvu, Dumitrache, Dinu, Naghi (Dinamo București), O. Popescu (Jiul), Nuțu, C. Radu, Turcan (F. C. Argeș), Dumide (U.T.A.), Tărăiungă (Progresul), Niță, Obiemenco („U" Craiova), Dan (Rapid), Szilaghi (A.S.A.), Făg (Petrolul), Sasu (Farul).

AUTOGOLURI : Boc (Dinamo București) pentru A.S.A., Georgevici (Jiul) pentru „U" Craiova, Neacșu (Progresul) pentru Vagonul.

PLOIEȘTI. Păiș și-a semnat debutul în echipa ploieșteană înscrînd un gol în poarta lui Niculescu
Foto : ION POPESCU

DRIDEA DA, DOBRIN... ÎNCĂ NU!

Chiar și atunci cînd o întîlnire nu are caracter de derbi al etapei, ea interesează, firește, pe cronicari și din cu totul alte motive, așa cum a fost și cea de la Ploiești. Curiozitatea aceasta pornea de la o serie de situații reale, existente în rîndul combatanților înaintea meciului. Cine-l va marca pe *Dobrin*, „revenit" pe scena diviziei în acest sezon? Cum va manevra el în teren, cu ce ambiție va juca blondul piteștean care tînțește din nou un loc în echipa națională? Dar *Petrolul*, pe ce coordonator va conta, ce jucător va da speranțe lui *Oană* că va umple un gol în mecanismul echipei sale prin transferul lui *Badea*, fostul dispecer de la mijlocul terenului lui?

Întrebările acestea, care au plutit undeva prin cele două vestiare, le-am citit pe fețele conducătorilor de echipe cu care am stat de vorbă, apoi le-am descifrat pe viu în focul jocului și mai ales al acelor prime 45 de minute infernale.

O primă constatare : Dridea I s-a demascat, ca să spunem așa, din primul sfert de oră. El n-a mai fost jucătorul înfipt adînc în coasta apărării adverse. Retras ceva mai înapoia colegilor săi de linie, și-a etalat calitățile viitorului coordonator de joc, punîndu-și „viza" pe mingile adresate prompt lui *Grozea*, *Păiș*, *Oprișan* sau *Dincuță*, al cincilea veritabil atacant al petroliștilor, puncherul cel mai activ și necruțător. La cei 33 de ani ai săi, bătăioșul *Dridea* a dovedit o surprinzătoare vivacitate, prin acoperirea unei mari raze de acțiune, un dezvoltat simț de anticipație cînd a fost vorba de a lansa vreun atac, fără a neglija și propria-i forță de șut la poartă. Departe de noi de a subestima aportul celorlalți la crescendo-ul calitativ înregistrat dumnică în jocul echipei din orașul aurului negru. Adăugînd cuvenitele laude tuturor, trebuie să mărturisim că pe *Dridea*, cu experiența lui îndelungată, cu seriozitatea care-l caracterizează, l-am văzut omniprezent, în folosul întregii echipe. Așa cum ne-a obișnuit de-a lungul atîtor ani, *Oană*-practicianul nu se însela acordîndu-i greaua sarcină de coordonator foiului purtător al tricoului cu nr. 9. Însăși mărturisirea lui Dridel vine să întărească această previziune : *„Îmi place acest nu post. Am simțit mai de mult nevoia de reprofilare, întrucît, credeți-mă, ecolo în față, bătea ca un fundaș!* te uzează la un moment dat. Pe de altă parte, sînt conștient că mai am de lucrat anumite lucruri, că trebuie să exersez diverse manevre de ordin tactic pentru a fi cît mai util echipei mele".

Dar *Dobrin*? Jocul lui a fost enigmatic și necîștigător. În toată partida, a făcut doar vreo două-trei treceri de balon în stilul său elegant și pectaculos (în a doua parte a jocului) probîndu-ne calitățile pe care i le cunoaștem. Blondul a alergat mai puțin ca altă dată. A demobilizat prea ușor la nereușite. Desigur că nu i se pot pune în spate cauzele eșecului de ansamblu al jocului piteștean, observate în această a cincea etapă. Am fi nedrepți. Dar tot atît de nedrepți ar fi să nu-i reproșăm lui *Dobrin* lipsa de combativitate. De altfel, și el a fost de acord că nu s-a văzut în această ființire a promisiunilor. Era foarte afectat cînd ne-a explicat unul din motivele slabului său randament. *„N-am jucat de trei etape cu echipa"*. Este un adevăr în această mărturisire. Probabil că *Dobrin* a vrut să demonstreze dintr-un foc că nu este un oarecare și la prima greșeală s-a resemnat.

Acordîndu-i această circumstanță, am vrea să credem că etapa viitoare *Dobrin* v apărea în postura acelui jucător ce-și reclamă cu insistență dreptul la un calificativ mai bun și, bineînțeles, la reocuparea postului de mijlocaș ofensiv în echipa națională.

St. T.

TREI GOLURI DE KINOGRAMĂ

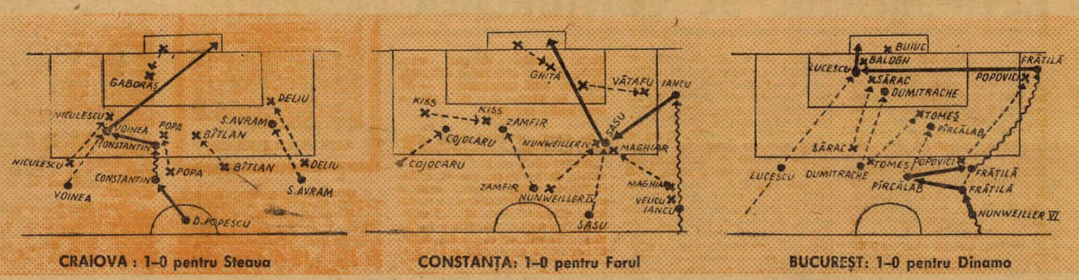

CRAIOVA : 1–0 pentru Steaua

CONSTANȚA: 1–0 pentru Farul

BUCUREȘT: 1–0 pentru Dinamo

NUNWEILLER VI: BUN, ÎNTR-UN ROL CARE-I CONVINE

În ultima vreme, rolul de conducător de joc al echipei Dinamo București revenea, de regulă, lui Varga. În meciul cu Crișul, acesta n-a jucat, așa că sarcinile de a distribui baloane, de a decide — de la fază la fază — asupra direcției de atac i-au fost atribuite lui Nunweiller VI.

Radu s-a achitat bine de un rol care-i convine, de altfel.

Jucător tehnic, cu bună intuiție a jocului, deținînd la ora actuală și o bună formă sportivă, el s-a mișcat în largul său la mijlocul terenului, pe care împreună cu Dinu *(mai „descătușat" ca mijlocaș decît ca fundaș central) l-a stăpînit. De altfel, nici n-a fost prea greu, pentru că jucătorii orădeni aproape că „s-au predat" de la intrarea pe teren, jucînd tot timpul cu o timiditate și o teamă de adversar care i-a condamnat „de plano" la înfrîngere. În plus, Dinamo a avut și beneficiul aportului adus liniei sale mediane, în anumite momente ale jocului, de către extremul stînga* Lucescu.

Cum s-a comportat Radu Nunweiller? *El a știut să lanseze oportun și variat pe atacanți, cînd a fost nevoie a participat și la apărare. A venit în urmă și s-a demarcat pentru a primi pasele apărătorilor proprii, pentru ca acestia să nu fie siliți a deroja riscant. Uneori însă a greșit (o mai veche lacună a sa) ținînd balonul mai mult decît era indicat, după cum de cîteva ori, nu s-a concentrat îndeajuns la transmiterea pasei, ceea ce a dus la încheierea atacului în... pielea adversarului.*

La Crișul, conducătorul obișnuit de joc este Alexandru Naghi. *El n-a jucat duminică, fiind în lotul de tineret care a participat la Balcaniadă, la Salonic. În această situație a încercat să-și asume rolul de conducător de joc* Tomeș, *jucător cu mai vechi state de servicii. Activitatea sa în teren a fost însă aproape anonimă, cu nimic deasupra nivelului mediocru al echipei.*

În orice caz, Crișul a arătat publicului bucureștean mult mai puțin decît acesta se aștepta.

R. U.

Fotbal Fotbal

DE LA EXPERIMENT LA MAREA EXPERIENȚĂ

Fără a fetișiza noțiunea de coordonator al jocului, relevăm totuși că importanța sa în evoluția fiecăreia dintre echipe a ieșit în evidență la **Craiova** cu uleiul de-asupra apei. E adevărat că în cazul nostru, județeana contribuției conducătorului de joc a beneficiat de avantajul antitezei oferită de confruntarea dintre ceea ce numim îndeobște „marea experiență" și „experiment", prima reprezentată de **Constantin,** secundul întruchipat de **Niță.** Acest „duel" s-a soldat cu o victorie netă în favoarea primului.

În cele două roluri principale ale sale și anume, pe de o parte, de a pune în valoare eficacitatea lui **Voinea** și impetuozitatea lui **Sorin Avram,** iar pe de altă parte, de a construi jocul specific echipei în zona centrală a terenului, **Constantin** s-a integrat perfect de-a lungul întregului meci. Este o realitate că oricîte ori acest excelent jucător se află în dispozitivul echipei, întreaga evoluție a Stelei capătă amprenta personalității lui, impresionantă prin calm, virtuți tehnice, capacitate intuitivă în soluționarea creatoare a momentelor de joc. Pentru argumentare, vom extrage din numeroasele exemple consemnate în timpul partidei, numai patru : 1) **Min. 9** — rol de creator : primește mingea de la D. Popescu, aleargă cu ea la picior cca. 25 de metri, pătrunde în careu și o protejează de atacul lui Popa exact atît cît a trebuit ca Voinea să vină din urmă, lateral. A urmat o împingere matematică a balonului și Voinea a șutat fără greș, înscrînd ; 2) **Min. 40** — rol de constructor : reține balonul în propriul teren atrăgînd spre el pe Oblemenco, Ivan și Deliu și creînd astfel spațiu liber lui D. Popescu, căruia îi trimite mingea. O pasă lungă a acestuia către S. Avram, un sprint de 30 de metri, o centrare impecabilă și numai mica întîrziere a lui Voinea a făcut ca scorul să nu se modifice ; 3) **Min. 53** — rol de constructor-realizator : o pasă de 40 de metri efectuată din propriul teren către dreapta, la Voinea, acesta trece de Deliu, centrează, iar cel ce reia balonul cu capul, trimițîndu-l milimetric peste bară este... Constantin ; 4) **Min. 79** — rol de apărător : în mijlocul careului său, respinge cu capul o minge centrată, trecînd-o exact pe pieptul lui D. Popescu, aflat înafara careului.

Niță a oferit contrariul. Jucător instinctual, inimos, posesor al unor calități tehnice incontestabile, dar lipsit de elementele necesare rolului, nu și-a îndeplinit decît sarcinile de atacant central, ignorînd pe acelea de participant efectiv în dominarea jocului la mijlocul terenului și de inițiator al acțiunilor de atac. Din min. 46 Niță a fost înlocuit cu **Neagu,** rolul de coordonator revenind astfel lui **Strîmbeanu,** mai activ decît predecesorul său.

Nicolae SOARE

„RAMPA DE LANSARE"...

Aproape că nici nu mai era nevoie să-l chestionăm pe antrenorul textiliștilor arădeni, Nicolae Dumitrescu, *cui i-a încredințat ingrata, dar în același timp frumoasa calitate de „șef de orchestră". Totuși, pentru a fi cît mai precis informați, l-am întrebat și răspunsul a fost cel bănuit : „Lereter I". Motivele care au făcut ca inginerul din Oțelul Roșu să fie investit cu acest atribut, se întrezăreau : o bună pregătire tehnică și tactică, clarvăzătoare în teren, experiența de joc.*

Dar la Rapid, *cine ar fi fost îndreptățit să poarte eventual mantaua coordonatorului de joc, aceea pe care o purtase* Dumitriu II? *Poate* Dumitru? *Poate* Anghelescu? *Antecedentele îl impuneau mai degrabă pe fostul elev al lui Țeașcă decît pe Dumitru, prea crud încă pentru această atribuție. De aceea, răspunsul antrenorului Victor Stănculescu ne-a mirat și.. nu ne-a mirat : „Coordonator? Jucătorul la care se află mingea. De ce? Pentru că dacă am hotărî ca această funcție s-o aibă un fotbalist dinainte fixat, s-ar putea ca adversarul să-și dea seama de sarcinile acestuia și să-l marcheze strict. În plus, dacă tocmai coordonatorul se accidentează, cine îi ia locul? Un jucător devenit ad-hoc cu responsabilitățile celui dintîi?". Iată, într-adevăr, un punct de vedere nou și interesant, un punct de vedere care dă peste cap toate ideile ce ni le făcusem despre rolul coordonatorului.*

...Și partida începe explosiv. Cu atacuri peste atacuri, spre poarta apărată de tînărul și talentatul Rămureanu. *Cine erau „rampele de lansare"? Cei trei și, uneori, doi jucători din linia de mijloc : trei atunci cînd* Lereter *și Petescu rămîneau, alături de Broșovschi, retrași ; doi — atunci cînd Petescu avansa pînă în fața lui Rămureanu, ca un veritabil centru înaintaș din vremea WM-ului. Lereter conducea din umbră această mașină dezlănțuită care se numea atacul U.T.A.-ei și reușea ca, atunci cînd feroviarii porneau la contraatac, să intercepteze balonul și, cu o mișcare precisă, să-l îndrepte spre acel jucător mai bine plasat. Sau, de foarte multe ori, să avanseze el însuși spre liniile defensive ale Rapidului. Și astfel, Lereter a fost pe punctul de a marca el în minutele 14, 24, 57 și 61.*

Dar, Lereter, după cum s-a văzut și după cum și-a notat și antrenorul Nicolae Dumitrescu, *și-a interpretat partitura uneori cam alături : în loc să conducă jocul în teren, s-a cobortt la nivelul celor pe care trebuia să-i dirijeze, a muncit foarte mult și spre sfîrșit, nu mai avea suflu. A transformat, adică, această manșă de coordonare în muncă brută, dorind ca prin exemplul lui să-i dinamizeze și pe ceilalți. Și aceasta pentru că golul întîrzia.*

Intre timp, acțiunile Rapidului, fără un „creier" care să le conducă din teren, purtau mai mult, după părerea noastră, amprenta improvizației. nici unul dintre jucători nereușind să fie, prin funcție de fază, coordonator.

Totuși, din jocul Rapidului, Anghelescu s-a impus parcă, avînd calitățile unui coordonator de joc.

Mircea TUDORAN

Dacă veți porni înapoi, pe firul evoluției tactice a fotbalului, din clipa cînd o disciplină de joc a apărut chiar în stadiul embrionar, existența unuia sau a mai multi dirijori e consemnată și — odată cu nașterea marilor competiții internaționale — determinantă în succesele ce vor dăinui peste ani.

De la **Uruguayul** lui **Scarone** și **Cea** și pînă la **Anglia** lui **Bobby Charlton,** toate campioanele lumii — ca să amintim la început de învingătoarele competiției supreme — au numărat în rîndurile lor conducători de joc de clasă excepțională : **Meazza, Ferrari** (Italia — 1934—38), **Schiaffino** (Uruguay — 1950), **Fritz Walter** (R. F. a Germaniei — 1954), **Didi** (Brazilia — 1958—1962). Și cîți „compeuri" de aceleași carate nu rămîn în afara enumerării acestea! **Di Stefano, Hidegkuti, Zizinho, Coluna, Suarez, Ceaikovski II, Kopa, Voronin, Rivera, Beckenbauer,** iată o pleiadă de „șefi de orchestră" în teren, cu nimic inferioară celei care a obținut pentru echipele lor satisfacția performanței maxime.

Nici una dintre echipele mari, reprezentative sau de club, care au ajuns pe planul valorii continentale n-au putut efectua ascensiunea dacă nu a numărat printre titularii ei pe **acest jucător complet — sub raport tehnic și psihic — personalitate dominantă a formației, om**

RELAȚIA CONDUCĂTOR DE JOC–ECHIPĂ

care să se facă ascultat înainte de orice prin valoarea lui și prin ceea ce reușește în teren. Acest post n-a dispărut nici un moment din nomenclatorul tactic, fiindcă **ordinea și cursivitatea jocului nici n-ar exista fără contribuția dispecerului, fără filtrul, fără spiritul de inspirație pe care îl conferă acțiunilor constructive ale unei echipe, conducătorul sau conducătorii de joc.**

Fotbalul nostru care, de-a lungul anilor, a numărat cîteva personalități remarcabile în acest rol, precum **Covaci I (Nicolae), Beke, Auer, Constantinescu-Grecu, Rafinski, Petschovski, Nicușor, Mercea** etc., are nevoie, firește, pe mai departe de asemenea jucători întruchipați — ca model, pentru actuala generație — de **Constantin.**

De aceea am socotit că o analiză a situației din echipele de Divizia A pe această temă apare ca actuală și utilă. În consecință, jocurile din etapa trecută a Diviziei A au fost urmărite de redactorii noștri din acest punct de vedere. Opiniile care urmează sînt atît rezultatul observațiilor nemijlocite din joc, cît și acelea ale discuțiilor purtate cu antrenorii formațiilor noastre de prima divizie. Concluzia principală, pe care ținem să o menționăm în introducerea noastră, este aceea că jucătorii cu experiență, care și-au cîștigat prin performanță autoritatea și respectul coechipierilor, reușesc să îndeplinească cel mai bine rolul acesta (cum se subliniu și în primele alineate). **Constantin, Petescu, Lereter, Matei,** și-au realizat cel mai aproape de necesitățile echipei misiunea. Constatarea nu face decît să întărească adevărul că **alegerea, formarea și desăvîrșirea unui conducător de joc cere timp, cere insistență și sacrificii din partea celor trei factori implicați direct în operațiune : jucătorul desemnat pentru această delicată și decisivă funcție ; antrenorul echipei ; coechipierii conducătorului din teren.** (ef. i.).

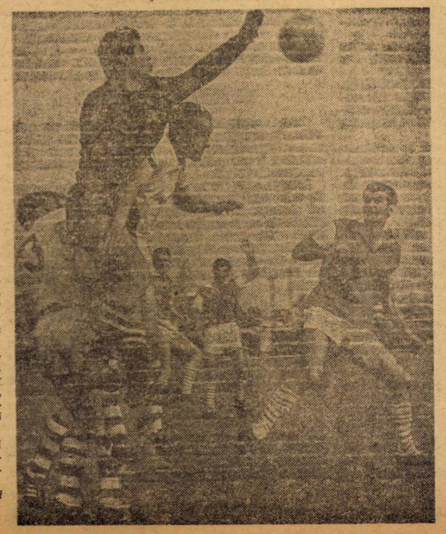

UN SINGUR DIRIJOR LA 26 DE INTERPREȚI

La **Constanța,** un singur conducător de joc pentru 26 de jucători! Înainte de a răspunde însă dacă raportul e deficitar sau nu, să deschidem poarta cifrelor, pășind în intimitatea partidei.

Nedelcu a fost învestit de antrenorul **Nicușor** cu rolul de coordonator al echipei băcăuane. În cele 90 de minute de joc a primit de 14 ori balonul (10 în repriza întîi) și l-a interceptat singur de 6 ori, distribuindu-l apoi, util, coechipierilor de 17 ori (12 în repriza întîi) și greșit, de trei ori.

La prima vedere un bilanț satisfăcător. Dar dacă adăugăm că **Nedelcu** a tras doar o singură dată la poarta adversă, că toate pasele „ale bune" au mers lateral sau pe distanțe care nu depășeau cinci metri, că cele trei încercări de a deschide în adîncime s-au soldat cu eșec, cifrele pierd din consistență, indicînd chiar carența principală a formației băcăuane : jucătorii dinamoviști care combină spectaculos în cîmp, dominîndu-și adeseori adversarul, nu sînt incisivi în atac. Așa a fost la **Tg. Mureș,** așa a fost și la **Constanța.**

Noi ne-am referit aci numai la **Nedelcu,** pentru calitatea sa de conducător de joc, dar, în general, jucătorii liniei mediane dinamoviste nu orientează jocul perpendicular pe poartă, nu-și angajează atacul cu pase decisive, în adîncime. **Dembrovschi** și **Ene Daniel** singurii jucători penetranți ai atacului dinamovist, sînt astfel obligați să vină mult înapoi, să intre în combinații sterile. Mai este oare de mirare, în aceste condiții, că băcăuanii au înscris în ultimele patru meciuri doar două goluri?

„Jucăm fără conducător de joc întrucît dorese o mișcare a jucătorilor fără minge, permanentă și imprevizibilă, care refuză un dispecerat". — ne spunea înainte de meci antrenorul Farului, **Robert Cosmoc.** Deci, la apel un absent...

Și dacă în teren lucrurile ar fi stat într-adevăr așa cum le preconizează, pe plan ideatic, antrenorul **Cosmoc,** lipsa conducătorului de joc nu s-ar fi resimțit. Din păcate însă **Farul,** lipsit de coloana vertebrală a mijlocașilor **(Badea** era mereu în contratimp, alergînd în zadar în căutarea mingii și a coechipierilor, iar **Koszka** nerestabilit, greșea mult), cu **Cojocaru** și **Zamfir** mai mult figuranți, cu internaționalul **Sasu** lipsit de orientare tactică în atac, a acționat în prima repriză la întîmplare, mizînd doar pe „stereotipul ofensiv **Iancu".** Abia în repriza secundă cînd au intrat în joc **Dumbravă** și **Simion (Pleșa** luînd locul lui **Koszka,** iar **Sasu** acționînd pe dreapta, în locul lui **Cojocaru**) jocul constănțenilor a început să se apropie de ideea antrenorului lor.

Deci la Constanța, raportul 1/26 a fost net deficitar.

Paul SLAVESCU

ÎNTRE O PSEUDO-SURPRIZĂ ȘI PATRU „REFLECTOARE"

Trecutul consacrase în posturile de bază ale Progresului și Jiului *(lucru cunoscut de orice inițiat) doi jucători cu viziune profundă și variată, cu repertoriul tehnico-tactico-volitiv desvoltat. De-o parte* Matei, *de cealaltă* Libardi. *Rămînea de văzut doar în ce măsură valențele lor de organizatori vor primi împlinire pe un teren greu.*

Cînd înaintea partidei cu Jiul antrenorul Drăgușin refuzase să ne vorbească despre șeful său șefii săi de orchestră în „concertul pentru două puncte" au devenit sclavii curiozității. Să fi renunțat Progresul *la recunoscutele calități de „creier electronic" ale lui Matei? Cine, atunci, să dirijeze tinerețea talentatului* Radu Ionescu, *cine să înțeleagă mai bine pulsul de cerb al lui Țarălungă și să rădice cu precizie meronică balonul sus, acolo la înălțimi accesibile nu mai lui Oaidă, formidabil în detentă? Și cine să facă ordine în intențiile bune dar confuze, cine să descumpănească prin fente abile garda adversă și să stilizeze jocul unei echipe fără prea mari virtuți tehnice? Acesta nu putea fi decît Matei, răspunzător și simbătă de soarta „bancherilor". Optarul bucureștenilor, puțin lovit la începutul partidei, a încercat să se sacrifice în favoarea echipei dar echipa nu l-a ajutat prea mult să strălucească. Cu tot sprijinul primit uneori de la* Șoangher, *pe un teren greu și în mijlocul unei dispute lipsită de subtilitate tehnică, registrul lui Matei a rămas bogat doar în potențe. Iar cînd a sesizat realitatea, Matei a încercat cîteva acțiuni individuale, dar gutul său mai firav ca altădată, balonul greu și terenul îmbibat s-au opus succesului.*

În reduta Petroșenenilor, Titus Ozon *poseda teoretic o soluție cu mari șanse de izbîndă : „Noi nu vom absolutiza inițiativa ideea dispecerului, deși Libardi este dirijorul nostru cunoscut. În funcție de fază și poziție, fiecare jucător din atac sau linia mediană are libertatea și menirea să conducă jocul". Pe teren ideea maestrului, chiar de nu s-a întrupat pe deplin, a prins contur vizibil. Libardi a pendulat cel mai adesea (dar nu prea consistent) între propria-i apărare și cea adversă încercînd prin gîndurile sale coapte în aitea bătălii, să acrisească jocul acolo, în strînsoarea defensivei bucureștene. Și cînd „decarul" se afla împins în față cu treburi ofensive, pe mijloc luciditatea era asigurată fie de* Achim *retras, fie de cel mai puțin vizat, dar avizat — tînărul* Nădășan. *Vederile lor clare avînd drept unic scop, echilibrul echipei, comportau însă variații de tonalitate. „Bătrînul" raționa mai spontan dar nu-și urmărea pînă la capăt judecata de valoare, „puștiul" insista mai mult dar la 18 ani frumoasele sale intenții mai au încă nevoie de maturitate. Achim sau* Vasile Ionescu, *mai puțin clari decît ceilalți simbolizau parcă perspectiva. Cînd bătrînii lui* Ozon *își vor sustine cu aceeași intensitate capacitățile, Jiul își va lumina cu mai multe „reflectoare" drumul spre victorie.*

Mircea IONESCU

ARAD. Portarul giuleștean **Rămureanu** a făcut o porîidă curajoasă în meciul cu U.T.A. fată-l intervenind la o minge aeriană

Foto : M. CANCIU

DISPECERI „ȘTERȘI"

Ploaia care nu a contenit să cadă tot timpul partidei dintre **„U" Cluj** și **Vagonul Arad,** a impus dublarea eforturilor jucătorilor, mingea fiind contrelată mult mai anevoios. Într-o asemenea, situație și sarcina conducătorului de joc a devenit mult mai grea. La **Vagonul, Schweillinger,** jucător masiv, lipsit de mobilitate chiar și pe un teren uscat (după părerea noastră neindicat ales pentru sarcina de conducător de joc) și-a abandonat rolul avînd chiar momente cînd a dispărut total din joc. Cu toate acestea, de cîteva ori, prin limitarea razei sale de acțiune, el a contribuit pozitiv, temporizînd jocul la mijlocul terenului prin transmiterea mingii mult lateral și chiar înapoi, cu această tactică frînînd elanul binecunoscut al clujenilor. De două-trei ori același **Schweillinger,** urmărindu realizarea indicațiilor date de antrenorul **Jurcă,** a lansat cele trei vîrfuri. **Stănoaie, Sfîrlogea** și **Macavei,** declanșarea acțiunilor în acest mod devenind cît se poate de periculoasă. În special cînd **Macavei** a fost bine expicatat, a produs de fiecare dată panică în rîndul apărătorilor de la **„U",** de cîteva ori „ponei"-ul **Vagonului** fiind pe punctul de a înscrie.

Elevii lui **Teașcă** au pătruns pe gazon avînd în frunte pe **Anca,** omul care primise sarcina de dispecer al formației clujene. Neșansa a făcut însă ca **Pexa,** accidentat chiar în min. 2, să părăsească terenul, locul lui de fundaș central fiind ocupat de **Anca.** Din acest moment, termenul de **coordonator** a dispărut din simbol echipei, sarcina de organizare a jocului urmînd să apese pe umerii tînărului **Ionescu** care se află la al doilea joc în Divizia A și a celuilalt mijlocaș, **Cretu,** introdus în minutul 2, care — inițial — nu făcea parte din cei 11 titulari. Cu un asemenea handicap, studenții n-au reușit să plămădească declanșarea acțiunilor la mijlocul terenului, contribuția laborioasă a atacanților orădeni și ea de suferit. Cert este că linia mediană a clujenilor se află într-o perioadă a căutărilor, antrenorul **Teașcă** încercînd diverse perechi de mijlocași. În momentul titularizării depline a acelor care vor alcătui linia mediană, unul dintre ei (sau din nou **Anca**) va trebui să primească rolul de conducător de joc, omul care să știe să pregătească și să găsească la momentul oportun cea mai corespunzătoare direcție de inițiere a atacului. Dublat de inteligența în joc a celorlalți coechipieri, valoarea coordonatorului se va reliefa iar randamentul formației clujene, sîntem convinși, va spori.

Gh. NERTEA

BUCUREȘTI. Dispută de... categorie grea : Oaidă — Stocker (Progresul — Jiul)

Foto : S. BRAȘOVEANU